

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23962-06-21 אוסטשינסקי נ' ספרדי ואח'
ת"א 31453-06-21 ספרדי ואח' נ' אוסטשינסקי

תיק חיצוני:

לפני כב' השופט הבכיר אילן דפדי

מבקש **בת"א 23962-06-21**
 משיב **בת"א 31453-06-21**

צפריר אוסטשינסקי
 ע"י עו"ד ישראל עזיאל ועו"ד גור טננבוים

נגד

משיבים **בת"א 23962-06-21**
 מבקשים **בת"א 31453-06-21**

1. אליעזר ספרדי
 2. שרה נמט
 ע"י עו"ד עקיבא ברילנט

פסק דין

- 1
- 2 1. לפניי בקשה לביטול פסק בוררות שניתן על ידי כב' הבוררת, השופטת (בדימוס) אושרי פרוסט
- 3 פרנקל, ביום 4.5.2021 (**ת"א 23962-06-21**).
- 4
- 5 2. הבקשה לביטול הוגשה על ידי עו"ד צפריר אוסטשינסקי שחויב בפסק הבוררות לשלם למר
- 6 אליעזר ספרדי וגבי שרה נמט, אח ואחות, כספים שקיבל מהם לצורך רכישת בניין בגרמניה
- 7 (להלן: "המבקש" ו-"המשיבים" בהתאמה).
- 8
- 9 3. לאחר הגשת הבקשה לביטול, הגישו המשיבים בקשה לאישור פסק הבוררות (**ת"א 31453-**
- 10 **06-21**). לפיכך, שני התיקים אוחדו בפניי.
- 11
- 12 4. עובר להליכי הבוררות, הגישו המשיבים תביעה כספית נגד המבקש בבית משפט השלום בתל
- 13 אביב (ת"א 6072-03-19). בכתב התביעה טענו המשיבים כי היו לקוחותיו של המבקש שעסק
- 14 בייעוץ מס, הנהלת חשבונות, מאזניים ובייצוג מול רשויות המס מאמצע שנות התשעים ועד
- 15 לשנת 2013. לטענתם, הכירו את המבקש כעורך דין וכמנהל משרד לייעוץ מס. הם טענו כי
- 16 המבקש, אשר הציג עצמו כאיש עסקים וכמבין בהשקעות מניבות בנדל"ן בחו"ל, הציע להם
- 17 להשקיע בעסקת רכישת בניין בגרמניה, אשר לדבריו, תניב להם תשואה בין 12% ל-13%
- 18 לשנה. זאת, מעבר לכך שצפוי כי שווי של הבניין יכפיל את עצמו בתוך 4 שנים. לדבריהם,
- 19 המבקש אמר להם כי לא ניתן יהיה לרשום את הבניין על שמם ולכן יירשם בנאמנות על שמו.

- 1 המשיבים העבירו לחשבונו של המבקש סך של 223,000 יורו לצורך רכישת הבניין. לאחר
 2 שהמשיבים לא קיבלו את התשואה המובטחת ולאחר שניסיונם לקבל את כספם מאת
 3 המבקש חזרה לא צלח, הוגשה התביעה. במסגרת התביעה, ביקשו כי בית המשפט יחייב את
 4 המבקש לשלם להם את סכום ההשקעה בסך של 223,000 יורו ואת סכום התשואה המובטחת
 5 בסך של 187,320 יורו וביחד סך של 410,320 יורו. בנוסף, ביקשו כי בית המשפט יחייב את
 6 המבקש לשלם להם פיצוי בגין עוגמת נפש בסך של 100,000 ₪. סכום התביעה בשקלים עמד
 7 על סך של 1,782,312 ₪ המורכב מסך של 410,320 יורו על פי השער היציג בעת הגשת התביעה
 8 (4.1 ₪ ליורו) והסך של 100,000 ₪ בגין עוגמת נפש.
- 9
- 10 5. במסגרת אותו תיק, הגיש המבקש תביעה שכנגד נגד המשיבים. במסגרת התביעה שכנגד טען
 11 כי המבקשים הפרו את ההסכמים שחתמו עמו. לטענתו, הם הסכימו לחתום על ההסכם
 12 לרכישת הנכס לאחר שנועצו עם יועציהם ורבניהם ומתוך גמירות דעת מלאה. הוא טען כי
 13 מילא את כל חיוביו על פי ההסכמים וכי שימש כנאמן של המשיבים על פי ההסכמים בכלל
 14 ועל פי הסכם הנאמנות בפרט. לדבריו, שילם עבור המשיבים סך של 997,815 ₪ (208,488
 15 יורו). עוד טען, כי היה זכאי על פי ההסכמים לקבל שכר טרחה עבור נאמנותו בשיעור של 10%
 16 מדמי השכירות ברוטו שיתקבלו מנכס, אשר על פי חישוביו עמד על סך של 261,702 ₪. בנוסף,
 17 טען כי במסגרת תפקידו נסע עשרות פעמים לגרמניה בעניין הנכס והמשיבים, כאשר עלויות
 18 הנסיעה הוערכו על ידו בסך של 95,500 ₪ שעל המשיבים לשלם לו. סכום התביעה הכולל עמד
 19 על סך של 1,355,017 ₪.
- 20
- 21 6. יש לציין כי בהתאם להסכמת הצדדים, מחלוקת ככל שתגלע ביניהם הייתה אמורה לידון
 22 במסגרת בוררות בפני כב' הבורר הרב מנדל שפרן. לטענת המשיבים, הפנייה לבית המשפט
 23 נעשתה לאחר שניסיונות הבורר לזמן את המבקש לבוררות העלו חרס (סעיף 7 לכתב
 24 התביעה).
- 25
- 26 7. בדיון הראשון שהתקיים בפני כב' השופט עדי הדר נקבע כי בירור המחלוקת יועבר לבוררות.
 27 לאחר שהועלו בדיון שמות של בוררים אפשריים ולאחר שנשמעו טענות הצדדים, קבע כב'
 28 השופט כדלקמן: **"בית המשפט קובע כי הבוררות תהיה כב' השופטת אושרי פרוסט או כב'
 29 סג"נ דליה אביגיא.**
- 30 **ככל שהצדדים לא יגיעו להסכמה לגבי מי משתי המועמדות יגישו הודעה מתאימה עד ליום**
 31 **5.12.19. היה ולא תוגש הודעה בית המשפט יראה בכך כאי הסכמת הצדדים ויקבע את זהות**
 32 **הבוררת שתשמע את התובענה."**
- 33
- 34 8. יש לציין כי בסוף הדיון, לאחר שניתנה החלטת בית המשפט, ציין המבקש לפרוטוקול כי
 35 **"כתבי בי הדין שהוגשו הם אלה שיהיו בסיס לבוררות"**.
- 36
- 37 9. לאחר שלא הוגשה הודעה מטעם הצדדים, קבע כב' השופט כדלקמן: **"בימ"ש ממנה כבוררת**
 38 **(את) השופטת בדימוס אושרי פרוסט. הצדדים יפגשו עם הבוררת, יחתמו על שטר בוררות**
 39 **ומיד לאחר שייחתם שטר הבוררות, התביעות ההדדיות הקבועות לפני מותב זה תמחקנה.**
 40 **התובע יעדכן בימ"ש על תיאום הפגישה עם הבוררת עד יום 20.12."**

10. ביום 23.1.2020 ניתן על ידי כב' השופט פסק דין למחיקת התביעות שהיו בפניו כדלקמן:
 "בימ"ש העביר המחלוקת לבוררות והצדדים נדרשו לחתום על שטר בוררות ולדווח על כך
 עד יום 20.12, בטרם יימחקו התביעות. הצדדים לא הודיעו כנדרש וביום 31.12 דיווחו כי
 ישיבת הבוררות הראשונה נקבעה ליום 14.1. למרות שהצדדים לא ביקשו ארכה, בימ"ש
 האריך המועד לחתימה על שטר בוררות עד מועד הישיבה הראשונה. תחת להודיע על
 חתימה על שטר בוררות הצדדים מודיעים כי מנהלים ביניהם גישור ובשולי ההודעה
 מבקשים "הארכת מועד". אין מניעה לקיים גישור, אולם אין הצדקה יותר להשאיר
 התביעה תלויה ועומדת. לכן, בימ"ש מוחק התביעות ומבטל התז"פ הקבועה ליום 25.1".
 בקשה לביטול המחיקה שהגישו המשיבים נדחתה.

11. ואכן, בפני כב' הבוררת התנהל הליך בוררות אשר בסופו ניתן פסק בוררות המשתרע על פני
 30 עמודים, אותו מבקש המבקש לבטל והמשיבים לאשר.

12. בפסק הבוררות קבעה כב' הבוררת בסעיף 18 כדלקמן:

"מהמפורט באריכות בפסק בוררות זה, הריני לקבוע כדלקמן:

18.1. אוסטשינסקי (המבקש) הפר את חובת הנאמנות שלו, לא עקב אחר ניהול הנכס,
 אחר חשבון ההכנסות וההוצאות, לא ידע אודות מכירת הנכס. בכך גרם לספרדי
 (המשיבים) להפסיד את סכום ההשקעה מההון האישי. אוסטשינסקי לא
 הוכיח את טענותיו בכתב התביעה שכנגד ואי הצגת אסמכתאות כתובות,
 בסיסיות, לא אפשרו לו להרים את הנטל המונח לפתח טענותיו ואני דוחה אותן.
 18.2. התשואה שהובטחה הינה בגדר השערה והערכה ולא בגדר הבטחה, ולכן
 אוסטשינסקי לא חב בתשלום התשואה שלא הייתה.
 18.3. בגין העדר מילוי חובתו כנאמן, וכעורך דין שייצג אותם בעסקה, על
 אוסטשינסקי להשיב לספרדי את הסכום ששילמו לו בפועל, שהינו 223,000
 אירו לפי שער האירו בו שולם לאוסטשינסקי, כשסכום זה צמוד ונושא ריבית
 מיום שהועבר לאוסטשינסקי ועד השבתו במלואו לתובעים, בפועל.

18.4. בנוסף ישלם אוסטשינסקי לספרדי:

18.4.1 הוצאות אגרה יחסיות.

18.4.2 וכן את כל ההוצאות הנוספות כולל מלוא עלות בוררות זו.

18.4.3 וכן הוצאות שכ"ט בסך 80,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין".

טענות הצדדים בתמצית

13. המבקש טען כי על פי הסכמת הצדדים, על הבוררות היה להתנהל על בסיס ועל יסוד כתבי
 הטענות שהוגשו ועמדו בפני בית המשפט. תובענת המשיבים נסמכה על עילות חוזיות ואלה
 בלבד: הפרת החוזה (סעיפים 39-30 לכתב התביעה); חוסר תום לב בכריתת החוזה (ס' 41-40
 לכתב התביעה); הטעייה בעת התקשרות החוזית (ס' 44-42 לכתב התביעה); עושק בעת

1 התקשרות החוזית (ס' 45-48 לכתב התביעה); חוסר תום לב בקיום החוזה (ס' 49-51) לכתב
 2 התביעה. המבקש טען כי בפסק הבוררות בחנה הבוררת את עילות התביעה החוזיות ודחתה
 3 אותן. לאור זאת, היה עליה לדחות את התביעה ולפסוק כי למשיבים לא מגיע פיצוי. לדבריו,
 4 הבוררת חרגה מסמכותה כאמור בסעיף 24 (3) לחוק הבוררות ותוך פגיעה בזכות הטיעון
 5 כאמור בסעיף 24 (4) לחוק הבוררות, פסקה כי על המבקש לפצות את המשיבים ולהשיב להם
 6 את כספי השקעתם. זאת, על סמך טענה שלא נטענה בכתב התביעה ונעדרה כל עילה בקשר
 7 לכך, כאילו המבקש היה עורך דינם של המשיבים שייצג אותם בעסקה הנדונה וכביכול הפר
 8 כלפיהם את חובת הנאמנות בכל הנוגע לניהול הנכס לאחר שנרכש. לאור זאת, טען כי יש
 9 לבטל את החלטת כב' הבוררות שקבעה בסעיף 18.3 כי "בגין העדר מילוי חובתו כנאמן,
 10 וכעורך דין שייצג אותם בעסקה, על אוסטשינסקי להשיב לספרדי את הסכום ששילמו לו
 11 בפועל". מכאן, טען כי כב' הבוררות פסקה על סמך טענות ועילות נזיקיות שלא נתבעו על ידי
 12 המשיבים ובכך חרגה מסמכותה. המבקש הופתע על ידי כב' הבוררת וזאת רק בשלב שבו
 13 הפסק נמסר לידי.

14

15 14. עוד טען המבקש, כי החריגה מסמכות והיעדר יכולת להתגונן עקב כך, קיבלו ביטוי גם בנושא
 16 נוסף, עת נפסק למשיבים סעד של ריבית והפרשי שער על הסך שנקבע לתשלום וזאת החל
 17 משנת 2008, אשר לא נתבע בכתב התביעה. לטענתו, המשיבים לא תבעו בכתב התביעה הפרשי
 18 ריבית, אין כל עילה לכך והם אף לא שילמו אגרה בקשר לכך.

19

20 15. בנוסף, טען כי יש לבטל את הפסק מכוח סעיף 24 (10) לחוק לפיו קיימת עילה שעל פיה היה
 21 בית משפט מבטל פסק דין סופי שאין עליו ערעור עוד.

22

23 16. המשיבים דחו את טענות המבקש. לדבריהם, לא הייתה חריגה מסמכות, למבקש ניתנה
 24 הזדמנות לטעון טענותיו ולאור כל זאת, יש לדחות את התביעה לביטול פסק הבוררות ולאשר
 25 את הפסק. טענות המשיבים יפורטו ביתר הרחבה במסגרת הדיון וההכרעה.

26

27

28 17. עובר לדיון שנקבע לשמיעת טענות הצדדים, הודיעו הצדדים כי הם מוותרים על זכותם
 29 לחקירת מצהירים.

30

31

דיון והכרעה

32

33 18. לאחר שעיינתי בפסק הבוררות ובכתבי הטענות על נספחיהם וכן לאחר ששמעתי את טיעוני
 34 הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, החלטתי לדחות את טענות המבקש לביטול חלק הפסק לפיו
 35 בגין העדר מילוי חובתו כנאמן וכעורך דין שייצג אותם בעסקה, עליו להשיב למשיבים את
 36 הסכום ששילמו לו בפועל. מנגד, החלטתי לקבל את טענתו בדבר ביטול החלק שהעניק
 37 למשיבים ריבית והפרשי הצמדה החל מהיום שהסכום התקבל אצל המבקש.

38

19. על אתר אציין כי לא מצאתי להידרש לעילת הביטול לפי סעיף 24 (10) לחוק הבוררות במקרה בו "קיימת עילה שעל פיה היה בית משפט מבטל פסק דין סופי שאין עליו ערעור עוד". אני מסכים עם בא כוח המשיבים כי מדובר בעילת ביטול עמומה שקשה להתוות את גבולותיה. כפי שצוין בפסק הדין אליו הפנה המבקש: "ניתן לומר כי היא מיועדת למצבים נדירים למדי, כמו למשל אם נפגעו עקרונות הצדק הטבעי, התגלו עובדות חדשות שלא היו ידועות למבקש בשעת הבוררות ואשר חוסר גילוי בזמנו לא היה תלוי במבקש, התגלתה תרמית שהשפיעה על מתן פסק הבוררות (השוו ע"א 5717/91 מליבו ישראל בע"מ נ' אז"ז טרום (1973) בע"מ (בפירוק) [9], בעמ' 699-700), או שלא הייתה סמכות להיזקק לבוררות" (ראו: רע"א 5991/02 גיורצמן נ' פריד, פ"ד נט(5) 1, 14). המקרה דן אינו נכנס בגדר המצבים הנדירים בהם ייעשה שימוש בעילת ביטול זו. במיוחד הדברים אמורים מקום בו הועלו טענות בדבר עילות ביטול ספציפיות כמו במקרה דן.

טעות אינה מהווה עילת ביטול

20. בבואו של בית המשפט לבחון את טענות המבקש כנגד פסק הבוררות, עליו לשים מול עיניו את העיקרון לפיו בית המשפט אינו יושב כערכאת ערעור על פסק הבוררות. התערבותו של בית המשפט בפסק הבוררות מוגבלת לעילות שהוגדרו בסעיף 24 לחוק הבוררות. על בית המשפט ליישם עילות אלה בזהירות ועל דרך של פירוש דווקני במגמה לתת תוקף לפסק הבוררות ולא לבטלו. כך, בית המשפט אינו אמור לבדוק האם הבורר צדק או טעה בקביעותיו. התערבותו של בית המשפט מעבר לעילות הביטול הקבועות בחוק, אותן כאמור יש לפרש באופן דווקני, עלולה לפגוע במוסד הבוררות. התערבות כזו עלולה להפר את האיזון הראוי בין חופש הפעולה שניתן לבורר לפסוק בהתאם לשיקול דעתו לבין האינטרס של הציבור כי בית המשפט יפקח על על תקינות הליכי הבוררות (ראו רע"א 3680/00 גמליאלי נ' מגשימים, פ"ד נז(6) 605, 616 והפסיקה המוזכרת שם).

הבוררת לא חרגה מסמכותה בקביעתה שעל המבקש להשיב למשיבים את כספם

21. טענתו המרכזית של המבקש נסמכת על כך שסמכותה של הבוררות הוגבלה בכתבי הטענות שהוגשו במסגרת הבוררות. הוא הפנה לדברים שאמר במועד הדיון הראשון בפני כבי השופט הדר בו ציין כי "כתבי בי הדין שהוגשו הם אלה שיהיו בסיס לבוררות". כאמור, המבקש טען כי הבוררת חרגה מסמכותה כאמור בסעיף 24 (3) לחוק הבוררות, עת פסקה כי עליו לפצות את המשיבים ולהשיב להם את כספי השקעתם. זאת, על סמך טענה שלא נטענה בכתב התביעה שנעדר כל עילה בקשר לכך, כאילו המבקש היה עורך דינם של המשיבים שייצג אותם בעסקה הנדונה והפר כלפיהם את חובת הנאמנות שלו בכל הנוגע לניהול הנכס לאחר שנרכש. אינני מקבל טענות אלה.

22. אכן, בסוף הדיון הראשון לאחר שניתנה החלטת בית המשפט, אמר המבקש כי כתבי בי הדין הם אלה שיהיו בסיס לבוררות, אלא שדברים אלה נאמרו על ידו בלבד ובית המשפט לא נתן לכך תוקף של החלטה.

- 1
2 23. מכל מקום, במסגרת כתב התביעה ביקשו המשיבים לחייב את המבקש להשיב להם את כספם
3 ואכן כך פסקה הבוררת. מכאן, שהקביעה להשיב למשיבים את כספם הייתה בהתאם לסעד
4 שנתבקש בכתב התביעה.
- 5
6 24. זאת ועוד, איני מקבל גם את טענת המבקש כי מאחר שבכתב התביעה פורטו עילות חוזיות
7 בלבד ואלה נדחו, היה על הבוררת לדחות את התובענה. כפי שיפורט בהמשך, כתבי הטענות,
8 התצהירים וסיכומי הצדדים שהוגשו במסגרת הבוררות, מלמדים כי המחלוקת בעניינים אלה
9 של היותו של המבקש עורך הדין שטיפל בעסקה והיותו נאמן שהנכס נרשם על שמו והכספים
10 של המשיבים הועברו לרשותו, עמדו לבירור בפני הבוררת.
- 11
12 25. בעניין זה אני מסכים עם טיעונו של בא כוח המשיבים כי אין כל מניעה שהבוררת תזהה לאור
13 העובדות שהובאו בפניה, כי קיימת עילה משפטית בגינה זכאי תובע לקבל סעד שביקש. כך
14 טען "אני לא צריך לפרט לביהמ"ש שהפרה של נאמנות זה הפרה של חוק הנאמנות" (עמוד
15 6 שורות 29-30). כלל משפטי ידוע הוא כי "על כתב התביעה להכיל אך את "העובדות
16 העיקריות המהוות את עילת התובענה", ואין חובה לכלול בו אף את הטענות המשפטיות
17 הנובעות מעובדות אלה" (ראו [רע"א 2971/21 אוחנה נ' הרוש](#) (פורסם במאגר משפטי)).
- 18
19 26. ואכן, עיון בכתב התביעה מגלה כי לכל אורכו טענו המשיבים להיותו של המבקש עורך דין
20 עמו היו בהיכרות רבת שנים בהיותו מנהל משרד לייעוץ מס וכמי שפעל עבורם כנאמן עליו
21 סמכו בעיניים עצומות (ראו סעיפים 2, 3, 14, 16, 22, 23, 24, 27, 46, 58).
- 22
23 27. בכתב ההגנה שהגיש המשיב, טען אף הוא בעניינים אלה. במיוחד טען להיותו נאמן לכספי
24 המשיבים והנכס אותו רכשו (ראו סעיפים 26, 30, 36, 57, 58, 101, 136, 162, 164, 180, 270).
- 25
26 28. כתב התביעה שכנגד שהגיש המבקש מתבסס בין היתר על הסכם הנאמנות שנחתם בין
27 המבקש למשיבים (ראו למשל סעיפים 8, 24 ו-25).
- 28
29 29. בדיון הפנה בא כוח המשיבים לפרוטוקול הדיון ולסיכומי הצדדים, מהם לדבריו עולה כי
30 נושא הנאמנות היה חלק מהותי מהבוררות. להלן דבריו: "בחקירה של המשיבה, פרוטוקול
31 דיון 1, מעמ' 56 עד עמ' 64 רק דנים בנושא הנאמנות. עמ' 118 באותו פרוטוקול, שורות 23-
32 24, נספח י"ג, עמ' 119. בסיכומי המבקש המילה נאמנות מוזכרת 33 פעמים. בסיכומי
33 המשיבים 38 פעמים. הבוררת בפסה"ד שלה מצטטת מתוך הפרוטוקולים את נושא
34 הנאמנות. לשאלת ביהמ"ש, נושא הנאמנות היה חלק מההסכם בין הצדדים. המבקש צירף
35 בכתב התביעה שכנגד את הסכם הנאמנות. הוא זרם עם הנושא של נאמנות. ב"כ המבקש
36 עו"ד עזיאל חקר בנושא הזה" (עמוד 7 שורות 17-12). ואכן, עיון בפרוטוקול הדיון אליו הפנה
37 ב"כ המשיבים מאושש טענה זו.
- 38
39 30. אשר להיותו של המבקש עורך הדין של העסקה, הפנה בא כוח המשיבים לפרוטוקול הדיון
40 בבוררות, שם נבחן עניין זה (עמוד 7 שורות 24-18). ואכן, עיון בפרוטוקול הבוררות בעמודים

1 אליהם הפנה, מאושש גם טענה זו. להלן מספר דוגמאות: כשנשאלה המשיבה בחקירתה
 2 הנגדית בבוררות האם יצרה קשר עם המוכרים של הנכס בגרמניה, השיבה כדלקמן: "אפילו
 3 לא ידעתי מי הם. הוא (המבקש) היה עורך הדין של העסקה. הוא הציע לי לא לקחת עורך
 4 דין, הוא אמר אני בין כך עורך דין ואני אעשה לך את הכל. ש. זאת אומרת שמבחינתך הוא
 5 היה עורך הדין של העסקה. ת. כן זה מה שהוא אמר לנו" (ראו עמוד 12 לפרוטוקול הדיון
 6 בבוררות נספח י"ג לתשובת המשיבים). ובהמשך: "הוא אמר אין צורך להביא עורך דין, אני
 7 עורך דין, אני אייצג אתכם, זו העסקה וזה מה שאני מציע לכם, אנחנו נעשה סיבוב שם
 8 ונרוויח" (ראו עמוד 14 לפרוטוקול הבוררות שורות 3-5). כשנשאלה המשיבה האם ביקשה
 9 מהמבקש לשנות סעיף כלשהו בהסכם, השיבה: "לא ביקשתי לשנות, אני אסביר לך מה
 10 קורה. אנחנו לא כל כך הבנו בנושא הזה ומה שקרה, אמרנו לו, תשמע אנחנו לא מבינים. אז
 11 הוא אמר, אל תדאגי, הניסוח המשפטי זה אני אחראי עליו. וכל מה שנכתב אני מייצג אותך"
 12 (עמ' 19 שורות 7-11).

13
 14 31. חשוב לציין כי במסגרת הבוררות, המבקש לא טען לחריגה מסמכות של הבוררת, אלא
 15 להרחבת חזית. כך, במסגרת סעיף 6 לתצהיר עדותו הראשית (נספח 7 לבקשה לביטול) טען
 16 כדלקמן: "בתצהירם, התובעים שינו והרחיבו חזית, וזאת מעבר לעילות התובענה במקור.
 17 אני כמובן שמתנגד לכל שינוי חזית. כך ובפועל, טיעוני התובעים בתצהירי העדות ראשית
 18 מטעמם משתרעים הרבה מעבר לטענותיהם בכתב התביעה והם כוללים בין היתר הפרה
 19 כביכול של חובת נאמנות... כל אלו אינם ולא היו עילות התובענה והם חורגים ממסגרת הדיון
 20 בה. להבנתי ולפי ייעוץ משפטי שקיבלתי, סוגיות אלה מהוות ניסיון להרחיב חזית אסורה
 21 ועל כן אין להדרש להן ודינן סילוק על הסף". גם במסגרת סיכומיו (בסעיף 20) טען המבקש
 22 כדלקמן: "בגוף סיכומיהם, מעלים התובעים טענה חדשה כאמור, כאילו הנתבע לא קיים
 23 את התחייבויותיו כנאמן ו/או כאילו לא פעל באופן תקין וכמצופה מנאמן. כאמור, גם טענה
 24 זו הינה בגדר שינוי והרחבת חזית אסורים" (נספח 9 לבקשה לביטול). כאמור, כב' הבוררת
 25 מצאה לנכון לקבוע בפסק הבוררות כי המבקש הפר את חובת הנאמנות שלו, כך שדחתה
 26 בפועל את הטענה להרחבת חזית. אין בכך משום חריגה מסמכות.

27
 28 32. המבקש, שאינו שבע רצון מפסק הבוררות, טוען למעשה כי הבוררת טעתה כאשר לא דחתה
 29 את התביעה חרף קביעותיה בעילות החוזיות. בידעו כי טעות אינה מהווה עילת ביטול, הוא
 30 נאחז בטענה לקיומה של חריגה מסמכות, אשר, כאמור, אין לה מקום בנסיבות המקרה דנן.
 31 אשר על כן, אני קובע כי הבוררת לא חרגה מסמכותה.

למבקש ניתנה הזדמנות לטעון את טענותיו ולהביא ראיותיו

32
 33
 34
 35 33. אינני מקבל גם את טענת המבקש כי נפגעה זכות הטיעון שלו בניגוד לסעיף 24(4) לחוק
 36 הבוררות הקובע עילת ביטול מקום בו "לא ניתנה לבעל דין הזדמנות נאותה לטעון טענותיו
 37 או להביא ראיותיו". לא זה המקרה. כאמור, היותו של המבקש עורך דין שפעל בנאמנות עבור
 38 המשיבים עלה במהלך הבוררות והמחלוקת בעניין זה ניצבה בפני הבוררת.
 39

34. בתצהירו שהוגש לאחר הגשת תצהירי המשיבים, המבקש אף טען לקיומה של הרחבת חזית. הוא שב וטען בעניין זה גם במסגרת הסיכומים. מכאן, שטענתו בעניין זה נשמעה וכאמור אף נדחתה.

35. לא זאת אף זאת, לאחר שטען בתצהירו בדבר קיומה של הרחבת חזית, טען גם לגופן של הטענות. בסעיף 7 לתצהירו, לאחר שפירט את טענתו בדבר הרחבת חזית, כתב כדלקמן: **"מבלי לגרוע מטענות הסף דלעיל, אתאר ואפרט להלן את העובדות הנכונות ואת המציאות האמיתית בקשר לנסיבות רכישת הנכס ע"י התובעים, זאת בניגוד לכזבים ולטענות הבדים שהתובעים מעלים בעלמא בתצהיריהם"** ואכן, בהמשך פירט המבקש את כל טענותיו.

36. מכל מקום, למבקש הייתה הזדמנות לחקור את המשיבים על תצהיריהם. המבקש גם לא טען כי ביקש לטעון טענות ולהביא ראיות במסגרת הבוררות וכי הבוררת מנעה זאת ממנו. אשר על כן, אני דוחה טענה זו.

הבוררת לא הייתה קשורה בדין המהותי, בדיני הראיות או בסדרי הדין

37. במיוחד הדברים אמורים לגבי אי התערבותו של בית המשפט מקום בו הבוררת לא הייתה קשורה בדין המהותי, בדיני הראיות או בסדרי הדין הנוהגים בבית המשפט.

38. בהסכם הנאמנות שנכרת בין המבקש למשיבים הוסכם כדלקמן: **"כל סכסוך או מחלוקת שיתגלעו בינינו בכל הקשור ו/או הנובע במישרין או בעקיפין, מכתב הוראות זה, לרבות ומבלי לגרוע מכלליות האמור, ביצועו, קיומו, ביטולו, הפרתו, תנאיו, פירושו ותוקפו, יוכרע לפי דין תורה בלבד בבוררות בלבד בפני הרב מנדל שפרן שליט"א ולא בפני כל ערכאה ו/או דיון אחר. הבורר יהיה פטור מהוראות החוק המהותי, מסדרי הדין ומדיני הראיות"** (ראו סעיף 12 לנספח יז" לתשובת המשיבים – הדגשות הח"מ).

39. כאמור, ההליכים המשפטיים החלו בהגשת תביעת המשיבים לבית המשפט. זאת, לאור טענתם כי פעלו כך לאחר שהניסיונות של הבורר לזמן את המבקש לבוררות העלו חרס (סעיף 7 לכתב התביעה). בדיון הראשון נקבע כי הצדדים יקיימו הליכי בוררות וכי הם נדרשים לחתום על שטר בוררות. בסופו של דבר, שטר בוררות לא נחתם. לאור זאת, יש לפעול בהתאם להוראות חוק הבוררות והתוספת הראשונה שלו. בסעיף 2 לחוק נקבע כי **"רואים הסכם בוררות כמכיל את ההוראות שבתוספת הראשונה ככל שהן נוגעות לעניין, והוא כשאינו כוונה אחרת משתמעת מן ההסכם"**. בסעיף יד לתוספת נכתב כי **"הבורר יפעל בדרך הנראית לו מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה של הסכסוך ופסוק לפי מיטב שפיטתו על פי החומר שבפניו ; הבורר לא יהיה קשור בדין המהותי, בדיני הראיות או בסדרי הדין הנוהגים בבתי המשפט"** (הדגשות הח"מ). מכל האמור לעיל עולה כי הן לפי תניית הבוררות הראשונה שנקבעה בהסכם הנאמנות אשר הצדדים לא פעלו על פיה והן על פי חוק הבוררות והתוספת הראשונה לחוק, הבוררת הייתה פטורה מהחוק המהותי, מסדרי הדין ומדיני הראיות.

40. כפי שצוין לעיל, התערבותו של בית המשפט בפסק הבוררות מוגבלת לעילות שהוגדרו בסעיף 24 לחוק הבוררות. על בית המשפט ליישם עילות אלה בזהירות ועל דרך של פירוש דווקני "בית-המשפט הבוחן את הפסק אינו דן בו כערכאת ערעור, ואין הוא אמור לבחון אם צדק הבורר בקביעותו או טעה בהן על-פי הדין, ... על אחת כמה וכמה אין הוא בוחן שאלות אלה מקום שהבורר משוחרר מן הדין המהותי ואף מסדרי הדין והראיות" (ראו עניין גמליאלי).

חיוב המבקש בריבית והפרשי הצמדה

41. חרף כל האמור, אני סבור כי יש מקום להתערב בפסק הבוררות בכל הנוגע לחיוב המבקש בריבית והפרשי הצמדה החל מהיום שהסכום התקבל אצלו.

42. בכתב התביעה שהגישו (נספח 4 בקשה לביטול), ביקשו המשיבים כי בית המשפט יחייב את המבקש בסכום ההשקעה ובסכום התשואה ובסה"כ ב- 410,320 יורו בצירוף ריבית והפרשי הצמדה (סעיף 60). סכום התביעה בשקלים נכון ליום הגשתה עמד על סך של 1,782,312 ₪ המורכב מסך של 410,320 יורו על פי השער היציג בעת הגשת התביעה (4.1 ₪ ליורו) והסך של 100,000 ₪ בגין עוגמת נפש. על בסיס הסכום האמור אף שולמה האגרה.

43. גם בסיכומיהם (נספח 8 לבקשה לביטול) ביקשו המשיבים באותה לשון כי כבי' הבוררת תחייב את המבקש לשלם להם את הסך של 410,320 יורו בצירוף ריבית והפרשי הצמדה (סעיף 130).

44. רק בסיכומי התשובה מטעמם שהיה כתב הטענות האחרון שהוגש במסגרת הבוררות, ביקשו המשיבים לראשונה כי הסך של 410,320 יורו ישולם להם בשקלים לפי השער ביום העברת התשלום לנתבע (המבקש) בצירוף ריבית והצמדה (סעיף 10 לסיכומי התשובה נספח 10 לבקשת הביטול). למעשה, המשיבים שינו את כתב התביעה לראשונה רק במעמד זה, כאשר לאחר מכן לא הייתה למבקש כל זכות תגובה. בטיעונו לפני, הודה בא כוח המשיבים כי זו הייתה הפעם הראשונה בה נתבקש הסעד האמור (עמוד 8 שורות 14-13). בנסיבות אלה, שוכנעתי כי לא ניתנה הזדמנות נאותה למבקש לטעון נגד השינוי האמור, אשר יש בו לאור חלוף השנים כדי לשנות מהותית את הסכום המגיע למשיבים.

45. בדונו בבקשה לביטול פסק הבוררות, בית המשפט מוסמך בהתאם לסעיף 24 לחוק "לבטל פסק בוררות, כולו או חלקו, להשלימו, לתקנו או להחזירו לבורר". מששוכנעתי כי השינוי בתביעת המשיבים בוצע רק במסגרת סיכומי התשובה מבלי שניתנה למבקש האפשרות לטעון נגד כך, אני סבור כי יש מקום להתערב בחלק זה של הפסק בדרך של ביטולו ולקבוע כי על המבקש לשלם למשיבים את סכום ההשקעה כפי שחושב ביום הגשת התביעה ושולמה אגרה בגינו. קרי, על המבקש יהיה לשלם סך של 223,000 יורו לפי שער החליפין אותו חישב ביום הגשת התביעה (4.1 ₪ ליורו), כאשר לסכום זה יש להוסיף ריבית והפרשי הצמדה כדין מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.

סוף דבר

- 1
2 46. סוף דבר, אני דוחה את בקשת המבקש לביטול חלק הפסק לפיו בגין העדר מילוי חובתו כנאמן
3 וכעורך דין שייצג אותם בעסקה, עליו להשיב למשיבים את הסכום ששילמו לו בפועל ולפיכך
4 אני מאשר חלק זה של הפסק ונותן לו תוקף של פסק דין.
5
- 6 47. אני מקבל את טענת המבקש בדבר ביטול החלק שהעניק למשיבים הפרשי הצמדה וריבית
7 החל מיום שהסכום התקבל אצל המבקש. לפיכך, המבקש ישלם למשיבים את הסך של
8 223,000 יורו לפי שער החליפין בו חושב ביום הגשת התביעה (4.1 ₪ ליורו), כאשר לסכום זה
9 יוספו הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה המקורית לבית המשפט ועד התשלום
10 בפועל.
11
- 12 48. אשר לקביעות הנוספות בפסק הבוררות לרבות הוצאות הבוררות, לא מצאתי לשנות מהן.
13 לפיכך, אני מאשרן ונותן להן תוקף של פסק דין.
14
- 15 49. אשר להוצאות המשפט, לאור התוצאה אליה הגעתי, איני עושה צו להוצאות וכל צד יישא
16 בהוצאותיו.
17
- 18 **המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.**
19
- 20 ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ב, 25 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.
21
- 22 הבכיר אילן דפדי
23
24
25